sele surmani paljo head, et ta tedda kord ilmasüta raskeste olli häbbistand.

## Kohtomehhe laul.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha ꝛc.

Kui kohtomoistjaks sind on seätud,
Siis olle öige selle sees,
Sest sinno holeks on jo lätud:
Et wallitsed, kui öige mees.
Oh ärra seisa rikka poolt,
Waid waeste eest ka kanna hoolt.

2. Kes kaebab, kula ükskord sedda
Ja kakskord kula teise süüd;
Kas kaebajal on ni suur hädda,
Siis öiget otsust anna nüüd.
Kui sedda teed siin ilma peal,
Siis taewas sul suur ossa seal.

3. Oh pallu! sest sa olled rummal!
Et ahnus sind ei petta teal!
Sind nuhtleb muido warsi Jummal,
Kui lodad üksnes rahha peal'.
Et sa ei sa kui Pilatus, —
Kell' hädda satis ähwardus!

4. Ka temma olli kohtomoistja
Ja teggi paljo kawwalust:
Et Jesus, se suur hingepeästja
Ei leidnud ta sees armastust;
Ta kartes ütles sedda seal:
„Noh! poge tedda risti peal'!"

5. Sest mötle sa siis ikka nenda,
Kui kohhut moistma lähhäd sa:
„Ma tahhan ikka öigust nouda,
Et se eest ükskord kostan ka.
Kes öige, se nüüd öigust saab,
Kell' sü, se kohto alla jääb."

## Moistatusse kaupleminne.

Saksamaalt käib üks suur jöggi läbbi, mis Rein jöeks nimmetakse, kelle peal laewadki